

תת"ע 9748/01/19 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר לייאקובצקי

בית משפט השלום לטעבורה בבאר שבע

תת"ע 19-01-9748 מדינת ישראל נ' אלכסנדר ליאכובצקי
בפני כבוד הsgn נשייה אלון אופיר

בנין: מדינת ישראל

המאניהם

721

אלכסנדר ליאכובסקי

הוואANTI

הכרעת דין

בגדי הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה בגיןוד לתקנה 28(ב)(1)(א) בתקנות התעבורה - נהיגת רכב יחד עם אחיזת טלפון או שימוש במכשיר טלפון שלא באמצעות דיבורית.

המדובר באירוע מיום 12.6.18 עת נ Heg הנואשם רכב בכביש 25 באזור קילומטר 185 ולטענת השוטרת סמ"ר לינוי אדרי (ע.ת/1) נצפה הנואשם על ידה עת נהגה נידית סמויה במקביל אליו, כאשר הוא אווח ביד ימין מכשיר טלפון וקרב אותו לפיו בזמן נהוגת רכבו.

בישיבת ההקראה טען הנאשם כי לא אחז מכשיר טלפון בידו, כי יש בידו צילום המוכיח זאת, כי השוטרת לא נסעה במקביל אליו למעט הרגע בו החלטתה לעקוף אותו והוא לא ביצע כל עבירה באירוע זה.

ביום ההוכחות, הגישה המדינה בamusות ע.ת/1 שביצעה את האכיפה כלפי הנאשם את המסמך ת/1 - דוח המתעד את האירוע נשוא כתוב האישום.

ע.ת/1 אישרה בחקירתה הראשית כי היא אשר כתבה את ת/1, און לה כל היכרות קודמת עם הנאשם אוון לה כל מידע להוסף מעבר למה שכתבה בת/1.

בחקירותה הנגידית על ידי הנאשם העידה ע.ת/1 כי אינה זוכרת את האירוע מעבר לדברים שנרשמו על ידה בת/1.

בחקירותה הנגידית, מיקד הנאשם את שאלותיו בטענה לפיה מאחר וברטון של האירוע לא רואים בኒידת הסמויה או רות כחולים, המדבר בעדות שקרית בעניין זה ולכן גם עדות שקרית ביחס לטלפון.

בתשובה לשאלת זו הסבירה השוטרת כי ניתן לראות את הפעלת הוינקר שלה בסרטון וכי האורות הכהולים בנזידת
עמוד 1

הسمiosa הם מקדימה ולא כפי שסברה אחרת. השוטרת עמדה על גרסתה לפיה לא הייתה טעות מצדיה ביחס למחייב הטלפון.

עוד טענה העודה כי הבדיקה בביצוע העבירה עת נג הנאשם בקילומטר 185 ואילו העיקוב בתחנת האוטובוס הוא בקילומטר 183 כאשר הינו נקרים (האיות) נראה בסרטון שצילם הנאשם.

עת חקר הנאשם את ע.ת 1 בחקירה נגדית, בחר הוא שלא לשאול כל שאלה ישירה ביחס לטענה החד משמעית של השוטרת לפיה כאשר הייתה מקבילה לרכב הנאשם צפתה בו אוחז ביד ימין מכשיר טלפון ומרקבו לפיו.

הנאשם לא חלק בפני העודה כי זו נסעה במקביל אליו, ולא בדק אותה בחקירותה הנגדית מה היה משור הנסיעה שלו במקביל אליו עת טענה בת/1 כי הבדיקה בו מבצע את העבירה.

בעודתו הראשית ביקש הנאשם להציג את הסרטון שהוצג לעודה זהה התקבל וסומן על ידי כנ/1.

בעודתו תיאר הנאשם כי ברכבו הייתה נסעת אותה נג להסיע למושב ליד נתיבות, והוא אשר התקשרה לבעה במהלך הנסיעה.

לטענות השוטרת ראתה את מכשיר הטלפון של הנסעת ברכבו ולא מכשיר טלפון שלו.

לטענות השוטרת "לא ראתה טוב" ובזמן הקצר שהייתה מקבילה אליו, טענה בשל הפרש המהירויות ביןיהם לבין הנידית.

עוד טען הנאשם כי ברכבו מכשיר דיבורית ולא הייתה לו כל סיבה להחזיק את הטלפון בזמן הנהיגה.

בתשובה לשאלת התובעת - מדוע עצר כלל את רכבו אם לא היו ינוקרים או אורות כחולים מהኒידת הסمية, השיב כי זיהה את אביזר ה"דבורה" על גג הנידית הסمية וכי היא חסמה את נתיב נסיעתו.

בתשובה לשאלת מודיע בתגובהו אמר כי לא דבר במכשיר אר לא הסביר כי לא החזיק בו, השיב הנאשם כי לא נשאל לגבי החזקה אלא רק על נושא הדיבור במכשיר.

כאשר נשאל הנאשם מודיע בחר שלא להביא את אותה עדה להעיד, השיב כי אותה עדה כבר אינה עובדת אותו ואין לו קשר אליה.

דין -

המחובראמין באירוע בו ניצבת עדות אחת בלבד מול גרסת הנאשם, וחובה על בית המשפט להזהיר עצמו במצב זה מפני עובדה זו, אך עדות השוטרת כפי שהוצגה בבית המשפט הייתה יציבה ונשענה על מסמך מפורט (ת/1) שנרשם על ידי השוטרת ע.ת/1 מיד לאחר האירוע.

ע.ת/1 נהגה במהלך האירוע בניידת סمية שעלה פניו לא עוררה כל חשד של הרכיבים סביבה כי המדווח ברכב משטרת.

ע.ת/1 מתארת כיצד היא נסעת במקביל לרכב הנאשם ו מבחינה דרך חלון ימני ברכב הסמיי בנאשם כאשר הוא מחזיך

ביד ימין מכשיר טלפון ומרקבו לפיו.

התיאור שמסרה העדה אינו תיאור כליל של החזקת מכשיר טלפון על ידי נהג המדבר בתיאור ספציפי הכלול בסבר באשר ליד שהחזיקה במכשיר ואיזו פעולה ביצעה נהג עם אותו המכשיר כאשר קרבו לגובה פיו.

ע.ת/1 לא מתארת בכלל דרך נסעתו ברכב הנאשם עת זה נעצר על ידה.

לעומת עדותה הברורה והמידית של ע.ת/1, ניצבת עדות הנאשם אותה בחר לגבות בסרטון נ/1.

אדגש כבר בשלב זה כי הנאשם עצמו או פנים רכבו לא נראים כלל בנ/1.

טענת הנאשם לפיה לא נסעה ע.ת 1 במקביל אליו (ובכל אופן לא למשך זמן שאפשר הבחנה בעבירה) נסתרת על ידי הסרטון נ/1.

ראשית אדגש כי מצפיה בסרטון נראה כי הוא נקטע באמצעו וחסרות בו כ- 15 שניות מהותיות מאד מבלתי שהנאשם נתן כל הסבר לחוסר זה.

שנית, ניתן לראות בבירור את הנימית הסמויה מגיעה מהנתיב המקביל לנאשם וחולפת אותו מה שאפשר לע.ת/1 נסיעה מקבילה לנאשם ויכולת להבחן במתරחש בתוך רכבו.

ניתן לראות בבירור את הנימית הסמויה מאטה לצורך עצירת הנאשם, מדליה וינקר ימני לצורך כך ואיכות הצילום אינה מאפשרת לדעת בבירור האם האורות הכהולים (המצויים לפי הסבר השוטרת בחזית הנימית בחלק הפנימי שלה) אכן דלקו כפי שטענה בדוח.

כן ניתן לקבוע שנ/1 אינו שולל בהכרח כי אורות אלה אכן דלקו, ובכל מקרה אין הדבר בראייה לכואורה שיש בה כדי להשפיע או להזכיר על איוכות או אמינות עדות השוטרת ככל שהדבר קשור לשאלת אחיזת הטלפון.

ניסין הנאשם לשכנע את בית המשפט כי השוטרת טענה והבחינה בטלפון אותו אחזה נסעת ברכבו, לא הוכח על ידי הנאשם בכלל דרך על ידו.

הנאשם לא פנה לבית המשפט ולא הגיע כל בקשה לזמן כעده את הנסעת ברכבו אף שלפי עדותו עבר עם אותה אישת, הכיר אותה נהג להסעה ברכבו באופן תמידי באותה התקופה.

אין זה סביר כי בידי אדם עדה יכול להוכיח את טענותו באופן מוחלט, והוא אשר מחייב שלא להזמין את אותו אדם לעדות ולא עשה כל ניסין ממשיקדם אפשרות זו אשר יכולה להוביל לדיכאון.

בע"פ 437/82 אבו נגד מד"י, לז (2) 97 נקבע: "הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי כתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה בה דוגלת התביעה".

בע"פ 728/84 חרמון נגד מד"י, מא (3) 625 נקבע: "כידוע, הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהלביא ראייה מצויה וROLWONITIOT MOBILAH למסקנה שאליו הובאה היא הייתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה, ועל כן

הימנעות מחזקת את ראיותיה של התביעה"

אני רואה בהחלטת הנאשם הנאשם שלא לעשות כל מאמץ להביא את העדה הפסיכולוגית מטעמו לעדות משום חיזוק ממשועוט לריאות שהציגה המדינה.

מצאתי את עדותה של ע.ת 1 בכתב עדות אמינה ומפורטת.

לא מצאתי בחקירה הנגדית על ידי הנאשם כל סימן או עדות לאי אמרתאמת מצדיה.

אין זה סביר בעיני כי שוטרת תחליט ללא כל סיבה ברורה לעצור רכב וליחס לנוג החזקת מכשיר טלפון בידו אלא אם ראתה אירוע זה מקרוב בעצמה באופן ברור וחד ממשעי.

דווקא הסתען שהציג הנאשם שכנע אותו כי לשוטרת הייתה יכולת ממשית להבחן בעבירה כאשר נעה במקביל לנאשם עם נידת סמייה ממחרך קצר מאד.

נהיגה במהירות דומה למהירות בה נע הנאשם (השווות מהירות) מאפשרת פרק זמן סביר להבחן בעבירה בבירור, וגם אם הייתה נסעת ברכב הנאשם כפי שטען, לא סבירה בעיני טענות של השוטרת עת תיארה היא את הנאשם כמי שאוחז בידו הימנית טלפון ומקרבו לפיו.

תיאור מפורט זה מחייב עד מאד את האפשרות כי תיאור העבירה זו נובע מטעות.

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי תיאור השוטרת ע.ת/1 את האירוע הוא אשר התרחש למציאות ואני מקבל אותו על פני תיאור הנאשם, אותו מצאתי כתיאור המתחמק מעימיות חזיתי עם תיאור השוטרת וניסיון שלו להיאחז באירועים שלוים באירוע עצמו לצורך ערעור לכואורה של אמינות השוטרת.

אני קובע כי גרסת המדינה הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

עמוד 4

ניתן היום 3.7.19 בנסיבות הצדדים

אלון אופיר, שופט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il